

української економіки як машинобудування, енергетика, літакобудування, космічна галузь та інші. Китайська сторона буде мати можливість у значному зростанні інвестицій.

1. *Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>*

2. *Science & Technology Statistics Data Book 2007. [Електронний ресурс] Міністерство науки і техніки КНР. – 2007. – Режим доступу: <http://www.most.gov.cn/eng/statistics/2007/index.htm>*

3. *Медведкина Е.А. Научно-техническое сотрудничество Украины и КНР: Инновационный аспект / Е.А.Медведкина, М.И.Обухова // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: збірник наукових праць / ПДТУ. – Маріуполь, 2010. – Т. 2. – С. 101-106.*

Ливдар М.В.

к.е.н., доцент

Бренич Л. В.

студент-магістр

Національний університет «Львівська політехніка»

ІНСТРУМЕНТИ РИНКУ ГРОШЕЙ ТА ВЕКСЕЛЬ, ЯК ОДИН ІЗ НЕОБХІДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ СЬОГОДНІ

Грошовий ринок вчені трактують, як певний сектор ринку, на якому здійснюється купівля і продаж грошей як специфічного товару, на якому формуються пропозиція, попит а також ціна на такий товар.

Інструментами грошового ринку являються певні носії зобов'язань покупців грошей перед їх продавцями, а також одночасно носії права-вимоги продавців грошей до їх покупців. Основними інструментами на ринку грошей є: векселі, депозитні сертифікати, банківські акцепти та міжбанківські вклади і депозити. Ці фінансові інструменти є надійними і високоліквідними, та повинні забезпечити на цьому ринку рух визначального об'єкта – грошей. Тому роль таких інструментів є аналогічною ролі грошей на товарному ринку. Інструменти ринку грошей, опосередковуючи рух грошей, набувають певної вартості та стають об'єктом купівлі-продажу у формі цінних паперів або валютних цінностей. [5].

Сьогодні вексель знову знаходиться в центрі уваги. Така тенденція пов'язана з функціональними можливостями векселя, котрі дають можливість застосовувати його в багатьох господарських операціях: кредитуванні, інвестиціях із метою одержання доходу, наданні в якості застави, придбанні продукції і послуг із відстрочкою платежу, дисконтуванні, погашенні кредитної заборгованості тощо. Також вексель є фінансовим інструментом, який забезпечує поєднання інтересів виробників, держави та фінансових інститутів [1, с. 298].

Законодавством України вексель трактується як цінний папір, котрий засвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику двекселя (векселедержателю) [3].

Векселі, які застосовуються як в міжнародних розрахунках, так і в господарському обороті в Україні є досить різноманітними. Векселі різняться за порядком оплати, емітентом, угодами, які вони обслуговують, наявністю застави, суб'єктом, що здійснює оплату, формою пред'явлення, можливістю передавання іншій особі, місцем платежу та іншими ознаками.

Законодавством багатьох країн визнається багатофункціональність векселя. Так у Німеччині, вексель вважається цінним папером, платіжним та кредитним інструментом; у Франції – платіжним інструментом; у Литві – цінним папером; у Чехії вексель визначений як спеціальний цінний папір і його може виставляти та використовувати будь-який підприємець, а також громадянин; в Угорській Республіці вексель є невизначеним як цінний папір (проте має всі атрибути цінного паперу та обертається на ринку цінних паперів), а є платіжним інструментом [1, с. 300-301].

Згідно зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законів України щодо фінансових векселів» від 04.07.2013 № 407-VII у законодавство, що регулює обіг цінних паперів, в обіг введено принципово новий вид векселів – фінансовий. До фінансових векселів належать: фінансовий казначейський вексель та фінансовий банківський вексель [4].

Отже, різниця між фінансовими і звичайними вексями в основному полягає у особі векселедавця, адже для фінансових векселів – це виключно банківські установи та центральний орган виконавчої влади. Також ведення реєстру фінансових векселів, які видані як електронний документ, а також облік прав за ними, та їх погашення забезпечується лише адміністратором системи електронного обігу фінансових векселів.

Запровадження фінансового казначейського та фінансового банківського векселів в Україні має на меті вирішення проблем з оздоровлення бюджетної системи країни, збільшення обігових коштів у сфері малого та великого бізнесу та економічного зростання в цілому. Оцінка практичної реалізації цього нововведення є важливою з точки зору оцінки його результативності, а також можливостей оперативного реагування зі сторони держави у разі, якщо події розвиватимуться за незапланованим сценарієм із метою запобігання загостренню імовірних проблем у майбутньому [2].

Як свідчить міжнародна практика, завдяки багатофункціональності векселів, їх використання в кризових умовах є найбільш корисним, адже: вони дозволяють замінити банківське короткострокове кредитування комерційним, сприяють зниженню рівня неплатежів і сприяють погашенню дебіторсько-кредиторської заборгованості. Міжнародне вексельне право максимально захищає всіх учасників вексельного обігу, і це забезпечує довіру до цього інструменту в світі. Яскравим прикладом цього є те, що в кризових умовах, країни-учасниці ЄС виходили на ринок зовнішніх запозичень саме з вексями [1, с. 309].

Важко стверджувати, що вексель, як фінансовий інструмент міцно увійшов та широко використовується і розвивається в Україні. В Україні існують перспективи широкого застосування векселів, адже в умовах сучасної фінансової нестабільності, в період коли спостерігається скорочення інвестицій та кредитування, то вексель можна було б використовувати як один із засобів відстрочки платежу, це б допомогло збереженню договірних зв'язків між суб'єктами господарювання. Використовуючи вексельні форми розрахунків у зовнішньоекономічній діяльності забезпечується утриманню валюти в Україні.

Отже, використання векселя на вітчизняних підприємствах дозволить прискорити розрахунки між суб'єктами ринку, не виймаючи з поточного обороту готівкових чи безготівкових коштів, сприятиме збільшенню рентабельності діяльності підприємств, а також фінансовому оздоровленню, а значить поступовому виходу України з кризи.

1. Галушка Н., Стецюк Н. *Європейський досвід та вітчизняна практика обліку вексельних операцій*/ Журнал Європейської економіки 14 (№3) – Тернопіль:ТНЕУ, 2015 С. 298-311.

2. Гудзинська Л.Ю. *Економіко-правові аспекти запровадження фінансових векселів* / Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції «Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи України», 24 жовтня 2013 р. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://econot.univ.kiev.ua/conference/finance/wtpdfsu_2013.

3. Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок» Закон від 23.02.2006 № 3480-IV, Редакція від 01.05.2016 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>.

4. Закону України «Про обіг векселів в Україні» від 05.04.2001 № 2374-III – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2374-14>.

5. Савченко Т. Г. *Структура та інструменти грошово-кредитного ринку* / Т. Г. Савченко, Я. О. Піонтовська // *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України*. - 2013. - Вип. 37. - С. 169-180. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://dspace.uabs.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10395/1>